

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12214/2022
01.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Борисав Билали, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Горан Р Нешковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2411/20 од 02.12.2020. године, у седници одржаној 01.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија туженог и **УКИДА** пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 2411/20 од 02.12.2020. године у преиначујућем делу и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно суђење у том делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 1602/19 од 11.08.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се тужени обавезе да тужиоцу на име дуга за испоручену прасад исплати износ од 5.900 евра са законском затезном каматом од 10.08.2014. године до исплате, све у динарској противвредности по најповољнијем курсу по којем пословне банке у месту испуњења обавезе откупљују страну ефективну валуту као и да му накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 243.510,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2411/20 од 02.12.2020. године, жалба тужиоца је делимично усвојена и делимично одбијена, а првостепена пресуда преиначена тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име дуга исплати износ од 5.950 евра са законском затезном каматом од 27.12.2014. године до исплате све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и трошкове парнице у износу од 209.727,80 динара, док је у делу одлуке којим је одбијен захтев тужиоца за камату почев од 10.08.2014. године до 27.12.2014. године, првостепена пресуда потврђена. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 91.227,80 динара.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Врховни суд је оценио да је ревизија туженог дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број

72/11...18/20 и 10/23 - др. закон), испитао је побијану пресуду на основу члана 408. тог закона и утврдио да је ревизија туженог основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац и тужени су били у пословном односу поводом това и продаје свиња, па је тако тужени од тужиоца у току 2014. године у четири наврата преузео 150 прасади ради даљег това, за које је требао да исплати тужиоцу 7.950 евра. Договор је био да се свиње вакцинишу и обележе на тужиочево име, као да их је он произвео и да он наплати субвенције за њих, а да их тужени плати тужиоцу након продаје. Тужени је товљенике продао предузећу ФБС из Сурчина тако што је 17.09.2014. године, испоручио 20 товљеника, а 24.11.2014. године је истој кланици испоручио 38 товљеника, док је кланици „Бајуновић“ у Бадовинцима испоручио 56 товљеника 26.12.2014. године. Прву туру товљеника тужилац је наплатио преко рачуна у износу од 370.230,00 динара и тај новац је дао туженом на име трошкова хране за товљенике. Кланица Бајуновић из Бадовинаца је за предате свиње исплатила на руке туженом износ од 1.077.250,00 динара, којим новцем је тужени такође платио храну за товљенике. Цена товљеника који су предати кланици ФДС Сурчин дана 24.11.2014. године, износи 710.000,00 динара и иста није наплаћена. Тужени за преузете товљенике дугује тужиоцу укупан износ од 5.950 евра.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је одбио тужбени захтев налазећи да је укупан дуг туженог за преузете свиње износио 7.950 евра, да је тужени исплатио тужиоцу укупно 2.200 евра, а да преостали дуг у износу од 5.950 евра није доспео, јер је оценом исказа парничних странака утврдио да је споразум странака био да тужени изврши исплату тужиоцу, када товљенике преда и наплати цену од кланица.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев за исплату дуга у износу од 5.950 евра са каматом од 27.12.2014. године, налазећи да је потраживање тужиоца доспело јер је споразум странака био да тужени исплати цену преузетих прасића након што их прода, а не након што наплати цену продатих товљеника од кланица.

По оцени Врховног суда основано се наводима ревизије оспорава чињенични закључак другостепеног суда, да је новац за продате товљенике требало исплатити у моменту продаје, а не у моменту наплате од кланица, на основу ког је побијаном пресудом одлучено о основаности тужбеног захтева преиначењем првостепене пресуде. Наиме, првостепени суд је оценом исказа парничних странака утврдио да је споразум странака био да тужени изврши исплату тужиоцу када товљенике преда и наплати цену од кланица, па је код неспорне чињенице да су товљеници продавани на име тужиоца и да друга тура товљеника испоручена кланици 24.11.2014. године није наплаћена, нити се може наплатити без учешћа тужиоца закључио да преостали дуг није доспео. Другостепени суд је извршио другачију оцену доказа и утврдио да је споразум странака био да тужени исплати тужиоцу купопродајну цену преузетих товљеника након што их прода, а не након што наплати цену од кланица које је он изабрао. Из наведеног следи да се чињенично стање нижестепених одлука разликује у погледу битне чињенице о споразуму парничних странака у погледу доспелости обавезе туженог да исплати тужиоцу цену за преузете товљенике. Другостепени суд

није могао без отварања расправе на другачији начин вршити оцену изведених доказа и на основу тако утврђених битних чињеница одлучити о основаности тужбеног захтева преиначењем првостепене пресуде. Тиме је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези чланова 394. тачка 4. и 383. став 3. и 4. ЗПП, што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити недостатке на које је указано и донети правилну и закониту одлуку.

На основу члана 415. став 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**